

DECIZIA nr. 000/04.2020
privind soluționarea contestației formulată de
persoana fizică **X**
înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală -
Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
sub nr. A_SLP 000/2020

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice prin adresa nr.A_VEF 000/2020, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.A_SLP 000/2020, asupra contestației formulată de persoana fizică **X**.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr.A_VEF 000/2019, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.A_VEF 000/2019 de către Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice din cadrul A.N.A.F., pentru suma de **000 lei**, reprezentând impozit pe venituri din alte surse.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art.268, art.269, art.270 alin.(1) și art.272 alin.(5) lit.c) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de persoana fizică **X**.

I. Persoana fizica X, contesta Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr. A VEF 000/2019, emisa in baza Raportului de inspecție fiscală nr.A_VEF

000/2019, de catre Directia Generala Control Venituri Persoane Fizice, pentru urmatoarele considerente:

Persoana fizică contestatară susține că, impozitul pe veniturile din alte surse, în sumă de 000 lei, nu este o obligație a acesteia, intrucat nu avea calitatea legală de contribuabil pentru a declara acest impozit, potrivit dispozițiilor art.17 alin.(2) din vechiul Cod de procedură fiscală.

Totodata, se sustine ca, în raporturile cu cedentii a avut calitatea de debitoare si nu de creditoare, iar persoanele fizice care au realizat venituri supuse impozitării au fost cedentii A si B, care în urma contractului de cesiune au încasat suma de 000 lei.

Totodată, contestatara susține că Decizia de impunere este nelegală, deoarece constatările organelor de inspecție fiscală s-au intemeiat pe aplicarea eronata a prevederilor art.78 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu nesocotirea naturii exacte a raportului juridic născut în baza Contractului de cesiune încheiat între cedentii A si B și persoana fizica X in calitate de cesionar, raport juridic care este de natura vânzării unui imobil/locuințe neterminate și nu de cesiune a unei creanțe/sume de bani.

De asemenea, persoana fizică contestatară susține că, suma de 000 lei, achitată cedentilor A si B în baza Contractului de cesiune nr.000/2015, nu are natura unor venituri din alte surse, această sumă reprezentând de fapt contravaloarea/prețul negociat al unei locuințe la roșu, nefinalizata, cumpărata de la cedentii A și B, intrând eventual în categoria veniturilor realizate din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, prevăzut la art. 77¹ din vechiul Cod fiscal.

Prin urmare, contestatara solicită anularea Deciziei de impunere nr. A_VEF 000/2019 și restituirea sumei de 000 lei, care a fost achitată în baza deciziei de impunere.

II. Organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice prin Raportul de inspecție fiscală nr. A_VEF 000/2019 si Decizia de impunere nr. A_VEF 000/2019, au stabilit pentru perioada 01.01.2015-31.12.2015, urmare inspecției fiscale efectuate la persoana fizică X, urmatoarele:

Urmare verificării veniturilor din alte surse corespunzătoare Contractului de cesiune nr.000/2015, încheiat între persoana fizică X în calitate de cesionar și persoanele fizice A și B în calitate de cedentii, și evidenței fiscale privind veniturile declarate pentru anul 2015 de părți, s-a constatat că nu a

fost declarant și plătit impozitul aferent veniturilor obținute din alte surse în sumă de 000 lei.

Din verificarea Contractului de cesiune nr.000/2015 a rezultat că persoanele fizice A și B au cedat persoanei fizice X drepturile ce rezultă din Contractul de construire nr.000/2007, iar din extrasul de cont bancar al persoanei fizice X a rezultat ca în data de 00.00.2015 a fost efectuat un transfer bancar către persoana fizică A în sumă de 000 lei, corespunzător drepturilor cesionate.

Conform prevederilor art.78 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și pct.152 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003, coroborate cu prevederile art.79 din Legea nr.571/2003, organele de inspecție fiscală au stabilit că, urmare Contractului de cesiune nr.000/2015, cedentul A a obținut un venit brut impozabil în sumă de 000 lei, pentru care persoana fizică verificată X, în calitate de plătitor de venit, trebuia să calculeze, rețină și să vireze la bugetul de stat, un impozit în sumă de 000 lei.

Prin urmare, organele de verificare fiscală au stabilit prin Decizia de impunere nr.A_VEF 000/2019, pentru perioada 01.01.2015-31.12.2015, impozit pe venit din alte surse în sumă de 000 lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de verificare fiscală, motivele prezentate de persoana fizică verificată, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatară și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Referitor la impozitul pe veniturile din alte surse în sumă de 000 lei stabilit suplimentar prin Decizia de impunere nr.A_VEF 000/2019, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă în mod corect organele de verificare fiscală au stabilit obligații suplimentare aferente perioadei 01.01.2015 – 31.12.2015, în condițiile în care s-a constatat că persoana fizică X, în calitate de plătitor pe venit, nu a calculat, nu a reținut la sursă și nu a virat la bugetul de stat impozitul pe veniturile din alte surse, urmare a Contractului de cesiune nr. 000/2015.

În fapt, organele de verificare fiscală au constatat, urmare verificării Contractului de cesiune nr.000/2015 încheiat între persoanele fizice A și B în calitate de cedent și persoana fizică X în calitate de cesionar, ca cedentii au obținut un venit brut impozabil în sumă de 000 lei, pentru care persoana fizică

verificată X, în calitate de plătitor de venit, trebuia să calculeze, să rețină la sursă și să vireze la bugetul de stat până la data de 25.06.2015, un impozit în sumă de 000 lei.

Totodata s-a constatat, urmare verificarii extrasului de cont bancar al persoanei fizice X, deschis la Banca C, ca în data de 00.00.2015 a fost efectuat un transfer bancar către persoana fizică A în sumă de 000 lei.

Din verificarea evidenței fiscale privind veniturile declarate pentru anul 2015 de persoana fizică X și de persoana fizică A, organele de inspectie fiscala au constatat că, nu s-a declarat și plătit impozitul aferent veniturilor din alte surse în sumă de 000 lei, aferente contractului de cesiune menționat.

Prin urmare, organele de inspectie fiscală au emis Decizia de impunere nr.A_VEF 000/2019, pentru perioada 01.01.2015-31.12.2015, prin care au stabilit impozit pe venit din alte surse în sumă de 000 lei.

În drept, potrivit prevederilor art.78 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile în perioada 01.01.2015-31.12.2015:

"ART. 78 Definirea veniturilor din alte surse (...)

(2) Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 41 lit. a) - h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu, precum și cele enumerate prin normele metodologice elaborate în aplicarea prezentului articol."

și prevederilor pct.152 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare:

"152. În aplicarea art. 78 alin. (2) din Codul fiscal, în această categorie se includ, de exemplu, următoarele venituri realizate de persoanele fizice:

(...)

- veniturile obținute de cedent ca urmare a cesiunii de creanță, respectiv de cesionar ca urmare a realizării venitului din creanța respectivă, inclusiv în cazul drepturilor de creanțe salariale obținute în baza unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, din patrimoniul personal, altele decât cele care se încadrează în categoriile prevăzute la art. 41 lit. a) - h) și art. 42 din Codul fiscal;"

Se reține că, veniturile din alte surse sunt venituri impozabile, cu excepțiile prevăzute de legiuitor, enumerate prin normele metodologice, din această categorie facând parte și veniturile obținute de cedent ca urmare a

cesiunii de creanță, respectiv de cesionar ca urmare a realizării venitului din creanța respectivă.

Mai mult, conform prevederilor art.79 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată:

”ART. 79 Calculul impozitului și termenul de plată

(1) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul plății veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea unei cote de 16% asupra venitului brut.

(2) Impozitul calculat și reținut reprezintă impozit final.

(3) Impozitul astfel reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.”

Conform prevederilor legale invocate, impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul plății veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea unei cote de 16% asupra venitului brut care se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Așa cum s-a reținut și la situația de fapt, potrivit Contractului de cesiune nr.000/2015, persoanele fizice A și B, în calitate de cedanți, au cedat persoanei fizice X, în calitate de cesionar, drepturile ce rezultă din Contractul de construire nr.000/2007 încheiat între persoana fizică B în calitate de beneficiar și persoana juridică D în calitate de antreprenor, prețul cesiunii fiind în sumă de 000 lei, achitat integral prin transfer bancar, în contul deschis la Banca E pe numele persoanei fizice A, la data semnării contractului de cesiune.

Conform extrasului de cont bancar al persoanei fizice X, deschis la Banca C, se retine ca, în data de 00.00.2015 a fost efectuată o plată către persoana fizică A în sumă de 000 lei, reprezentând prețul cesiunii aferent Contractului de cesiune nr. 000/2015.

Urmare verificării veniturilor din alte surse și evidenței fiscale privind veniturile declarate pentru anul 2015, atât de persoana fizică X, cât și de persoana fizică A, organele de inspecție fiscală au constatat că nu s-a reținut, declarant și plătit impozitul pe veniturile din alte surse aferent sumei de 000 lei, ce decurge din contractul de cesiune menționat anterior.

Or, în conformitate cu prevederile art.78 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și prevederile pct.152 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003, se reține că, cedentul, la data cesionării cu titlu oneros a creanței sale, realizează venituri din alte surse, iar conform prevederilor art.79 din Legea nr.571/2003, acesta datorează impozit pe venit, care se calculează și se reține la sursă, de către plătitorul de venituri la momentul plății prin aplicarea unei cote de 16% asupra venitului brut, urmând a fi virat la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

Astfel, se reține că, urmare a Contractului de cesiune nr. 000/2015, cedentul A a încasat prin bancă, la data de 00.00.2015, suma de 000 lei, reprezentând conform prevederilor reținute mai sus, venit brut impozabil, pentru care persoana fizică verificată X, în calitate de plătitor de venit, trebuia să calculeze, rețină la sursă și să vireze la bugetul de stat până la data de 25.06.2015, un impozit în sumă de 000 lei (000 x 16%).

Prin urmare, se reține că organele de inspectie fiscală în mod corect au stabilit pentru persoana fizică X, impozit de plată în sumă de 000 lei.

În ceea ce privește susținerea contestatarei, potrivit căreia Decizia de impunere este nelegală, întrucât a fost emisă în baza constatarilor organelor de inspectie fiscală întemeiate pe aplicarea eronată a prevederilor art.78 alin. (2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu nesocotirea naturii exacte a raportului juridic născut în baza Contractului de cesiune, raport juridic care este de natura vânzării unui imobil/locuințe neterminate și nu de cesiune a unei creanțe/sume de bani, intrând eventual în categoria veniturilor realizate din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, prevăzut la art. 77¹ din vechiul Cod fiscal, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Din analiza Contractului de cesiune autentificat sub nr.000/2015 rezulta fără echivoc calitatea de cedent a persoanelor fizice A și B, și calitatea de cesionar a persoanei fizice X, precum și pretul cesiunii în suma de 000 lei (menționat la punctul 4. din contract), încasat prin transfer bancar de cedentul A de la cesionara X.

De asemenea, se reține că la punctul „8. Alte clauze” din Contractul de cesiune nr. 000/2015, se menționează ca: *”Noi, părțile contractante, declaram că suntem de acord cu prezentul înscris astfel cum a fost redactat și stăruim la autentificarea lui, întrucât exprimă voința noastră, astfel că, în caz de litigiu, evicțiune sau orice alte neînțelegeri ce s-ar ivi din reaua*

credință a noastră a părților din acest act, sau din declarații false privind prezentul înscris nu avem nici un fel de pretenții, de nici o natură, inclusiv patrimonială față de notarul public ce a efectuat autentificarea actului.”

Or, din cele retinute, rezulta ca, părțile contractante, pe deoparte cedentii A și B, iar pe de alta parte cesionara X, au declarat că sunt de acord cu înscrisul, în speta Contractul de cesiune autentificat sub nr. 000/2015, așa cum a fost redactat și autentificat, întrucât exprimă voința lor.

Mai mult, se retine ca, în conformitate cu prevederile art.7, art.9 alin.(1), art.79 alin.(1) și art.99 alin.(1) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr.36/1995, republicată:

”Art. 7

Actul îndeplinit de notarul public, purtând sigiliul și semnătura acestuia, este de autoritate publică și are forța probantă și, după caz, forța executorie prevăzute de lege.”

„Art. 9

(1) Notarii publici și instituțiile prevăzute la art. 8 care desfășoară activitate notarială au obligația să verifice, în scopul prevenirii litigiilor, ca actele pe care le instrumentează să nu cuprindă clauze contrare legii și bunelor moravuri, să ceară și să dea lămuriri părților asupra conținutului acestor acte spre a se convinge că le-au înțeles sensul și le-au acceptat efectele.”

„Art. 79

(1) Actele juridice pentru care legea prevede forma autentică ad validitatem vor fi redactate numai de notarii publici.”

“Art. 99

Înscrisul autentic notarial face deplină dovadă, față de orice persoană, până la declararea sa ca fals, cu privire la constatările făcute personal de către cel care a autentificat înscrisul, în condițiile legii”.

Conform prevederilor legale invocate, actul autentic face dovada deplină cu privire la mențiunile din cuprinsul său, care sunt constatate personal de notar, acesta acordând lămuriri asupra conținutului acestor acte, spre a se convinge că părțile au înțeles sensul și le-au acceptat efectele.

Prin urmare, susținerea contestatarei potrivit căreia raportul juridic rezultat din Contractul de cesiune autentificat sub nr. 000/2015 este de natura vânzării unui imobil neterminat și nu de cesiune de creanță, nu poate fi luat în considerare de către organul de soluționare a contestației.

Referitor la susținerea contestatarei potrivit căreia nu a avut calitatea de contribuabil, pentru suma de 000 lei reprezentand impozit pe venituri din alte

surse, potrivit dispozițiilor art.17 alin.(2) din vechiul Cod de procedură fiscală, iar în raporturile cu cedentii a avut calitatea de debitoare și nu de creditoare, persoanele fizice care au realizat venituri supuse impozitării fiind cedentii A și B, care în urma Contractului de cesiune au încasat suma de 000 lei, se reține că, potrivit dispozițiilor legale invocate:

„Art. 17 Subiectele raportului juridic fiscal

(2) Contribuabilul este orice persoană fizică ori juridică sau orice altă entitate fără personalitate juridică ce datorează impozite, taxe, contribuții și alte sume bugetului general consolidat, în condițiile legii”.

Din prevederile legale invocate, rezulta ca, persoana fizica verificata X a avut calitatea de contribuabil ce datora impozit bugetului general consolidat, în condițiile legii și celor retinute mai sus, aceasta avand obligația, in calitate de platior de venituri, de a declara și vira impozitul pe venituri din alte surse, stabilit in mod corect de organele de inspectie fiscala, în sumă de 000 lei.

Prin urmare, argumentul contestatarei nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei.

Față de cele reținute, în temeiul prevederilor art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederilor pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificarile și completările ulterioare, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată de persoana fizică X, pentru suma de **000 lei, reprezentând impozit pe venit din alte surse.**

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul actelor normative invocate, se:

D E C I D E

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de persoana fizică X împotriva Deciziei de impunere nr.A_VEF 000/2019, emisă de organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice din cadrul A.N.A.F, pentru suma de **000 lei, reprezentând impozit pe venit din alte surse.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,